Tárgy: igényérvényesítés jogellenes módja

Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa

Ügyszám: **2025. F. 239/5.**

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa […] budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban 2025. november 17. napján megtartott nem nyilvános tárgyaláson, zárt ülésben meghozta és kihirdette az alábbi fegyelmi

h a t á r o z a t o t :

A Fegyelmi Tanács […] eljárás alá vont ügyvéd felelősségét kisebb súlyú fegyelmi vétségben állapítja meg, ezért a fegyelmi eljárást

m e g s z ü n t e t i , é s í r á s b a n f i g y e l m e z t e t i .

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy 80.000 Ft átalányköltséget 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába, vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara bankszámlájára.

I n d o k o l á s

A bejelentés és az előzetes vizsgálat:

A bejelentő 2025. május 20. napján beadvánnyal fordult a Budapesti Ügyvédi Kamarához, amelyben az eljárás alá vont ügyvéd ügyvédi tevékenységből eredő kötelességszegését kifogásolta.

A bejelentés alapján a kamara vezető fegyelmi biztosa 2025. június 10. napján hivatalból elrendelte az előzetes vizsgálatot, és az erről szóló értesítésével egyidejűleg felhívta az eljárás alá vont ügyvédet az iratcsatolási kötelezettségére és az ügyre vonatkozó észrevételeinek megtételére. A Budapesti Ügyvédi Kamara elnöke ugyanezen a napon kelt levelében tájékoztatta a bejelentőt az előzetes vizsgálat elrendeléséről.
Az eljárás alá vont ügyvéd benyújtotta észrevételét és iratokat csatolt.

A fegyelmi biztos – az előzetes vizsgálati eljárás alapján – 2025. szeptember 04. napján kelt határozatával az eljárás alá vont ügyvéd ellen fegyelmi eljárást kezdeményezett, mely tényről a bejelentőt is értesítette.
A Fegyelmi Tanács 2025. november 17. napján tárgyalást tartott az ügyben.

A tényállás:

A bejelentő, nagyvállalkozó az M. Kft. tulajdonosa. M.Zs. a M. Kft. régióvezetője, a kft. munkavállalója volt. Hosszantartó kollegiális és baráti viszonyuk megromlott, ami odavezetett, hogy a M. Kft. azonnali hatállyal felmondta M.Zs. munkaviszonyát. Az M. Kft. a munkaviszony megszűnésére tekintettel számos tárgyi eszközt, különböző juttatásokat, illetve azok ellenértékét követelte a volt munkavállalótól. M.Zs. vitatta a felmondás jogszerűségét, továbbá azt állította, hogy a részére juttatott eszközöket a kft. munkabér jelleggel, bónuszként juttatta neki, a cégnél hosszú évek óta számos vezető munkatárs tekintetében kialakított adóelkerülő javadalmazási rendszer elemeként.

A felek között munkaügyi per indult, továbbá a munkáltató büntetőeljárást is kezdeményezett a volt munkavállaló ellen, aki közel 11 hónapot előzetes letartóztatásban volt. A felek vitája messze túlterjeszkedett a felmondás jogszerűségén, az kiterjedt a volt munkáltatónál lévő eszközökre, azok ellenértékére, továbbá az ügynek büntetőjogi vetülete is volt.

A munkáltató képviseletében dr. XY levelében felszólította a volt munkavállalót az eszközök és juttatások visszaszolgáltatására. A levélre M.Zs. megbízásából az eljárás alá vont ügyvéd válaszolt, amiben a munkáltató követelését vitatta, részletesen kifejtette azok teljesítésének módját, adó- és járulékmentes bónusznak tekintett jellegét, mint a cégnél évek óta alkalmazott jogellenes gyakorlatot. Fentieken túl az eljárás alá vont ügyvéd levelében így fogalmaz:
„Ha és amennyiben a levelében említett követelését fenntartja, akkor azzal a megbízómat arra kényszeríti, hogy az ügyfelének évtizedes, a társaság egészére üzletszerűen és rendszeresen jellemző és folyó adóelkerülő gyakorlatról a NAV előtt részletes bejelentést, rendőrség előtt feljelentést tegyen, amely eredménye ügyfelére és […] nézve is beláthatatlanok lesznek, különös tekintettel, ha többi részes munkatárs mindezeket megerősíti majd."

Az eljárás alá vont ügyvéd ezen levelére a munkáltató megbízásából dr. WZ ügyvéd válaszolt. Megdöbbenésének adott hangot annak tartalma miatt, utalt arra, hogy az ott írtak nem fedik a valóságot, elfogadhatatlannak tartja, hogy a volt munkavállaló a felé fennállt bizalommal visszaélve, éveken át rendszeresen meglopta a munkáltatóját, amit most nem létező törvénytelen javadalmazási gyakorlatra hivatkozva kíván jogszerűnek feltüntetni.

Fenntartotta a korábban jelzett igényt. Ezen felül kifogásolta az eljárás alá vont ügyvéd azon magatartását, hogy a felek polgárjogi vitájában büntető eljárással fenyegette meg és így kívánta meg eltéríteni törvényes érdekei érvényesítésétől.
Az eljárás alá vont ügyvéd a fenti levélre küldött válasz e-mailben a következőket írta: „De tekintettel arra nem várt fordulatra, hogy megbízónkkal szemben feljelentést tett a társaság, minden, ami az üggyel összefügg, továbbá azon messze túlmutat és […] által irányított cégháló elmúlt 10 évével és jelenlegi projektjeivel összefügg megbízónk kénytelen lesz a társaságra és annak működtetésére széles körű terhelő vallomások megtételére, részletek előadására. A folyamat innentől önjáró és arra feleknek ráhatása nincs. A büntető ügyben nem irodánk látja el megbízó képviseletét, arra egy gazdasági büntetőjogász kolléga kapott irodánktól független megbízást."
Az eljárás alá vont ügyvéd minden lehetséges módon igyekezett a felek közötti vitát békés úton rendezni, így a felek jog képviselői között a levélváltásokon túl is zajlottak telefonos és személyes egyezkedések, de végül ezek kellő fogadókészség hiányában nem hoztak eredményt.

.-.-.

A fegyelmi biztos fenntartotta az eljárást kezdeményező határozatában írtakat, hivatkozott továbbá a Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottságának, Magyar Ügyvédi Kamara Fegyelmi Bizottságának büntetőeljárás és egyéb hasonló akarathajlító eszközök alkalmazását megítélő gyakorlatára, amit a Fővárosi Törvényszék és a Kúria számos döntése is megerősít.
Az eljárás alá vont ügyvéd írásbeli észrevételében írtakat annyiban módosította, hogy elfogadta az ügy tárgyává tett magatartás megítélésének említett gyakorlatát.

A Fegyelmi Tanács döntése és jogi indoka:

A vezető fegyelmi biztos indítványa részben alapos.

Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (Üttv.) 1. § (1) Az ügyvédi hivatás - jogi szakértelemmel, törvényes eszközökkel és módon, a közhatalmi szervektől függetlenül - az ügyfél jogai és jogos érdekei érvényesítésének, kötelezettségei teljesítésének elősegítésére, az ellenérdekű felek közötti jogvita - lehetőség szerinti - megegyezéssel történő lezárására irányuló tevékenység, amely tevékenység magában foglalja az igazságszolgáltatásban való közreműködést.
(3) Az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolni.

Az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018. (III. 26.) MÜK szabályzat (ÜESZ) 2.1.pontja értelmében: „Az ügyvédi tevékenység gyakorlója köteles igénybe venni minden törvényes eszközt ügyfele jogai és jogos érdekei érvényesítéséhez.

Az eljárás alá vont ügyvéd azzal, hogy az M.Zs. megbízásából írt válaszlevelében adóelkerülő gyakorlatról rendőrségi és NAV feljelentést helyezett kilátásba arra az esetre, ha a kft. nem hagy fel a jelzett követelés érvényesítésével, megszegte a fenti normákat.
A levél tartalma, a sérelmezett mondat feltételes módú megfogalmazása a címzettben fenyegetettséget válthat ki, szándékával ellentétes akarathajlító hatással lehet. Ez túlmutat a hivatásrendi normákban megfogalmazott lehetőségeken és igényérvényesítési kötelezettségen, az ügyvédi tevékenységhez nem méltó fordulat.

Nem fogadható el az eljárás alá vont ügyvéd védekezése, hogy a levél csupán a jogi képviselők egymás közötti őszinte, az egyezkedést elősegítő kommunikációja volt, mert az ügyvéd az ügy állásáról, minden lényeges körülményről köteles tájékoztatni a megbízóját. Ez meg is történt, dr. XY erről is beszámolt a kft-nek, illetve a bejelentőnek, ezáltal az információ célt ért.
Az eljárás alá vont ügyvéd második válasz e-mailje tartalmával kapcsolatban mindez nem állapítható meg. Az eljárás alá vont ügyvéd megbízójával szemben a kft. feljelentést tett, amely büntetőeljárásban M.Zs. tanúként az igazmondási kötelezettség miatt, gyanúsítottként pedig a védekezése részeként okszerű, hogy feltárja az általa ismert tényeket és az azzal kapcsolatos álláspontját. Mindez igaz a munkaügyi perben teendő nyilatkozatokra is.
A második levél megfogalmazása már nem tartalmaz fenyegetést, joghátrány kilátásba helyezését arra az esetre, ha a kft. nem állna el az igényérvényesítéstől. Ez a levél már csak, mintegy szomorúan összegzi a megegyezés meghiúsulását, a kft. feljelentésének okszerű és visszafordíthatatlan következményeit és tájékoztatást ad arról, hogy a büntetőeljárás során erre szakosodott másik kolléga fog eljárni.

A Fegyelmi Tanács csak az első levél tekintetében állapítja meg azt, hogy az eljárás alá vont ügyvéd helytelenül fogalmazott, bár a jelen eset nem sorolható a büntető eljárással fenyegető ügyvédi felszólítások, tartalmak tipikus példái közé. A jelen esetet színezi a felek szövevényes előzményi kapcsolata, a jogellenes bónuszgyakorlat felvetése, és atipikussá teszi, hogy nem egyszerűen arról van szó, hogy egy meg nem fizetett követelés adósát kívánják ilyen módon fizetésre ösztönözni. Pont fordítva, a vélt vagy valós, adóst ért szankció miatt megindított munkaügyi perben, illetve az ellene már folyamatban lévő büntetőeljárás során a védekezés körében kíván nyilatkozni a megbízó, ami a munkaügyi perben az egyezség hiánya, a büntetőügyben pedig annak a felektől független hivatalbóli lefolytatása miatt mindenképpen be fog következni.

A Fegyelmi Tanács a már említett fegyelmi gyakorlatra hivatkozva, kiemeli, hogy nem tekinthető az Üttv. 1. § (1) bekezdésben és az ÜESZ 2.1.pontjában írt jogszerű ügyfélérdek érvényesítésnek a polgári jogi igény miatt küldött felszólítólevélben NAV-, vagy büntetőfeljelentés kilátásba helyezése. Ennek alapvető oka, hogy az ilyen eljárások megindításának következményei sokkal súlyosabbak, mint egy polgári eljárásé és ezért adott esetben akarthajlító, fenyegető, szélsőséges esetben zsaroló hatása lehet. Ilyen tartalmú ügyvédi felszólító levél nem jogszerű és ezért nem is méltó a hivatásunkhoz.

Az Üttv. 107. § a) pontja értelmében fegyelmi vétséget követ el az ügyvéd, ha az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott kötelességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi.

Az Üttv. 131. § (3a): A fegyelmi tanács az eljárás megszüntetése mellett írásban figyelmeztetést alkalmazhat, ha az eljárás alá vont személy felelősségét kisebb súlyú fegyelmi vétségben állapítja meg.
A Fegyelmi Tanács, az első levél vonatkozásában megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd kisebb súlyú fegyelmi vétséget követett el, azonban annak vétkességi foka nem éri el azt a szintet, ami már vele szemben fegyelmi büntetés alkalmazását vonná maga után, ezért a vétség megállapítása és írásbeli figyelmeztetés mellett, megszüntette az eljárást.

Az Üttv. 131. § (3a) bekezdése ugyan csak 2025. július 1. napjával lépett hatályba, de a FESZ 1.5. pontja alapján eszerint kell eljárni.

(Amennyiben az elbíráláskor hatályban lévő rendelkezések alapján a magatartás már nem minősül fegyelmi vétségnek, vagy enyhébb jogkövetkezmények alkalmazását teszik lehetővé, úgy ezeket kell alkalmazni).

A Fegyelmi Tanács súlyosító körülményt nem talált, enyhítő körülményként vette figyelembe az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi előéletét, családi, személyi körülményeit, a vétség elismerését, belátását és azt is, hogy a meggondolatlanul megfogalmazott levél kivételével mindent megtett az ügy megoldása érdekében.

A fegyelmi tanács a költségekről a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI.26.) szóló MÜK Szabályzat 40.2. a) pontja szerint határozott.

A Fegyelmi Tanács határozata 2026. január 16. napján jogerős és végrehajtható.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2025. F. 239.)